

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

1. SRPNA 2021

Z obsahu:

Ježíš se modlí za mne

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 2. června 2021,
Řím, nádvoří Sv. Damase
v Apoštolském paláci
- strana 2 -

Svatý Albert z Trapani

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (61)
- strana 5 -

Vyzařování lásky

Małgorzata Sołtyková
- strana 7 -

Prohlášení ČBK

k manželství
stejnopohlavních párů
- strana 9 -

**Výzva českých
a moravských biskupů
věřícím k nadcházejícím
parlamentním volbám**
- strana 9 -

**Bůh existuje,
potkala jsem ho (1)**
- strana 10 -

**Nové utváření manželství
a rodiny v raném křesťanství
(2 - dokončení)**
Marius Reiser
- strana 12 -

Raffaello Santi (1483-1520): Proměnění Páně

Ježíš se modlí za mne

Katecheze papeže Františka při generální audienci 2. června 2021,
Řím, nádvoří Sv. Damase v Apoštolském paláci

(Lk 22,28-29.31-32)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Evangelia nám ukazují, jak zásadní byla modlitba ve vztahu Ježíše a jeho učedníků. Setkáváme se s tím již při výběru těch, kdo se posléze stanou apoštoly. Lukáš umísťuje jejich vyznání do zcela přesného kontextu modlitby: „V těch dnech vyšel na horu, aby

se modlil; a celou noc strávil v modlitbě s Bohem. Když se rozednilo, zavolal k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které nazval apoštoly.“ (Lk 6,12-13) Ježíš si je vybírá po noci strávené v modlitbě. Zdá se, že pro tuto volbu nebylo žádné jiné kritérium než modlitba, dialog s Otcem. Pokud bychom usuzovali podle toho, jak se budou tito mužové chovat, mohlo by se zdát, že to nebyla právě nejšťastněj-

ší volba, vždyť všichni utekli, před utrpením ho nechali samotného. Právě to – a zejména přítomnost Jidáše, budoucího zrádce – však ukazuje, že tato jména byla vepsána v Božím plánu.

V Ježíšově životě se neustále vynořuje modlitba ve prospěch jeho přátel. Apoštolové mu občas působí starosti, ale Ježíš je nese ve svém srdci tak, jak je dostal

Pokračování na str. 6

Modlitba, adorace, Eucharistie, změna smýšlení – stručně vyjádření obsahu tohoto čísla Světla. A opět velká touha zmlknout a nechat raději čistý list papíru a umožnit Trojjedinému Bohu jej popsat, než svými slovy narušit jeho osobní sdělení pro každého z nás...

Leč, zkusme přece jen aspoň něco málo poodhalit z toho, čím nás Pán Bůh skrze rozjímání nad předloženými texty může obdarovat. Především – změnou smýšlení. A jen skrze proměnu hříšného srdce se dají uskutečnit křesťanské ideály, které Pán Bůh vtiskl všemu tvorstvu, ale člověk je každým hříchem narušuje, ba umožňuje satanovi působit totální rozvrat Božího řádu. Jak uvádí Marta ve svém svědectví o proměňující moci Eucharistie: satan bojuje o každou duši a ovlivňuje náš život bez ohledu na to, zda někdo věří v jeho existenci, či nikoliv. (str. 10-11) Sama to pocítila velmi silně, a to i proto, že se v minulosti rouhala Pánu Bohu. Až mrazivě působí její výpověď o stavech, jež zažívala poté, co se kála ve svaté zpovědi a začala přijímat Tělo Páně. Opravdu, satan velmi tvrdě útočí, když duši ztrácí, když se ona přimyká k Pánu Bohu. Není radno zahrávat si s tímto zlým duchem, neboť kde on vládne, tam je pláč a skřípění zubů (srov. Mt 15,50).

Uskutečnění křesťanských ideálů manželské věrnosti a lásky muže a ženy – to je jedno z horkých témat současného světa. (str. 12-13) Také zde však platí ona zása-

Editorial

da, že k jejich prosazení je nutná proměna nitra hřešícího člověka. Marius Reiser zároveň připomíná, že křesťanské ideály se dají uskutečnit jenom v křesťanských společnostech a v církvi. K tomu je však podmínkou živý vztah k Pánu této církve. A ten, jak víme, se buduje v modlitbě, adoraci, přijímáním Eucharistie s čistým srdcem. V konečném důsledku to znamená být jiným než zbytek světa, protože ten, jehož duše patří Pánu Bohu, odhlíží od svého „já“ a s láskou ke Stvořiteli a k bližnímu usiluje o skutečné dobro všech lidí. Nesnadný úkol, ale ryze křesťanský...

Modlitba není jen setkáním s Pánem života. Stejně tak adorace není jen setrváváním srdce člověka u Srdce Pána Boha, napájením se z Pramene lásky v postoji pokory a poníženosti a budování vztahu s živým Bohem. (str. 7-9) Obojí je rovněž zdrojem proměny našeho nitra, z něhož pak mohou spoluprací s Boží milostí vycházet velké skutky obnovující svět v Boží lásce. A to nás přivádí k dnešnímu evangeliu (str. 8), jehož jedním z poselství je uvědomění si, že nejprve je třeba uvěřit v Pána Ježíše jako Vykupitele, jako věčný Pokrm nezbytný pro cestu spásy naší duše. Čili: nejprve máme hledat Boží království – Syn Boží nám k němu ukazuje cestu a na této cestě nás svým Tělem posiluje. A dává nám i vše ostatní –

časná dobra, která nás přivádějí a upevňují v pravé víře, jež nás vede k věčnému životu. (str. 3)

Modlit se a konat pokání za druhé, kteří jsou zatvrzelí a učinit to nedokážou, je velkým posláním věrných Ježíšových učedníků a učednic. Alice Lenczewska to dosvědčuje ve svých duchovních zápiscích (str. 5) a sv. Albert z Trapani prokázal božskou moc modlitby svými podivuhodnými činy (str. 4). Oba nás motivují k tomu, abychom i my – tak jako Panna Maria – pokorně přilnuli celým srdcem k živému Bohu a z trvalého spojení s ním v modlitbě a v adoraci proměňovali svět, aby se stále více vracel k původní kráse vtisknuté mu jeho Stvořitelem. Vhodnou příležitostí k našim modlitbám a postu jsou i říjnové parlamentní volby. Vyslyšme výzvu našich biskupů a začněme proměnu našeho národa nejprve změnou vlastního smýšlení a následně duchovními zbraněmi, jejichž účinnost je ověřena tisíciletími.

Zkusme tedy odrazit se k trvale pevnějšímu spojení se s živým Bohem právě v tomto týdnu, přinášejícím nám nejen svaté vzory jako Alfons z Liguori (1. srpna) či Jan Maria Vianney (4. srpna), ale i událost Ježíšova proměnění na hoře Tábor (6. srpna). A nežijme již tak, jak žijí pohané, jejichž smýšlení je neplodné! Ať i o nás platí Otcovo slovo: Ty jsi můj milovaný syn, má milovaná dcera, v tobě mám zalíbení!

Daniel Dehner

Probuď ve svém srdci horoucí touhu nalézt Spasitele. Připoj se k těm, kteří *vstoupili na čln a jeli ho hledat*. Připomeň si, co všechno pro tebe vykonal, vzpomeň si na jeho divy, jeho úchvatná slova, na jeho věrné přátelství a dary, kterých se ti od něho dostává.

Pros Ducha Svatého, aby tě vždy vedl tam, kde je tvůj Pán.

Ježíš není nikdy daleko od těch, kteří ho upřímně hledají. I zástup ho brzy nalézal. Ale Pán vidí do

jejich srdcí. Nelíbí se mu jejich úmysly. Nehledají ho proto, že je Boží Syn, ale protože od něho čekají pozemské statky a pohodlí. Sní o tom, že našli někoho, kdo jim zajistí ráj na zemi, prostřené stoly, bezpracné úspěchy, plné sklepy a spíže.

Takové nepochopení Pána bolestně uráží. Časná dobra nám dává proto, aby nás přiváděla k pravé víře a ta k věčnému životu. Kdo však vidí v Ježíši jen prostředek, jak si usnadnit život a vyhnout se nesnázím, nepochopil jeho poslání ani záměry jeho nekonečné moudrosti. Nestává se ti, že smýšlíš podobně jako oni?

Pokud tento časný život dává zapomenout na pravý, věčný život, odvádí tě od skutečného cíle, pro který jsi byl stvořen. Ptej se proto s opravdovou touhou po pravém poznání: *Co mám činit, abych konal Boží skutky?* Pán na to dává zcela jednoznačnou odpověď: Věřit v toho, koho Otec poslal. Věřit, to znamená přijmout bezvýhradně jeho slovo, učinit jeho učení základním pravidlem svého jednání, následovat nikoliv svoje tužby a sklony, ale příklad jeho života. Uvěř Ježíši, že není jiné cesty a jiných prostředků než ty, které ti nabízí, a obnov své rozhodné předsevzetí jít za ním, kamkoliv půjde.⁽¹⁾

Jakmile však zástup uslyší o Ježíšových podmínkách a požadavcích, rychle zapomíná na přijatá dobrodíní i divy, kterých byl svědkem. Žádá od Pána nové zázraky. Uvěříme ti, ale co nám dáš? Čím se nám můžeš předvést, aby nás to přesvědčilo? – Není to více než politováníhodné, když ten, kdo potřebuje záchranu a pomoc, klade požadavky a podmínky svému nezištnému dobrodínici? To je počínání lidí tělesných. Jsou nespokojeni, že byli nasyceni jen jednou. Mojžíš sytil

lid celá léta: Dávej nám stále ten pokrm, pak ti uvěříme. To však není víra, nýbrž jen souhlas a spokojenost s požadovanými a získanými výhodami. Nechceš mít také s Ježíšem spíše život pohodlný, hmotně zajištěný? To je ovšem pravý opak toho, co Pán pro tebe chystá a co s tebou za-

mýšlí. Čím by ses pak lišil od lidí tohoto světa? Nehledej nasycení tělesné, ale duchovní.

Uvěřit Ježíši znamená otevřít se jeho nekonečnému daru: opustit domnělou

jistotu, která se opírá jen o hmatatelnou zkušenost a hmotné uspokojení, a uvěřit v možnost jiné, mnohem vyšší hodnoty a důstojnosti své vlastní existence: v možnost žít ještě jiným, ničím neomezeným životem. Proto potřebuješ víru, neboť tento život je tak nesmírný, že ho nemůžeš svou myslí ani obsáhnout: je to život věčný. V tomto směru se můžeš spolehnout jen na Ježíšovo slovo. Právě proto, aby ti to usnadnil, potvrzuje Otec slovo svého Syna hmatatelnými divy a zázraky. Ježíš tě přišel naučit, jak se máš zbavit dřívějších způsobů života, abys přestal být člověkem starým, který se žene za klamnými rozkošemi. Tento nový život si však žádá zcela jiný pokrm. Ježíšem slíbený pokrm je opravdu něco mnohem víc než jen strava, je to sám život: *Já jsem chléb života*. Zatímco biologický život je uzavřen sám v sobě, život, o kterém mluví Ježíš, je účastí na jiném, nekonečném životě, jímž žije sám nekonečný Bůh.

Ježíšovy zázraky jsou jen stínem toho největšího zázraku, jakým je Boží sebe-rozdávání. Tento zázrak vychází ze samé podstaty Božího života, z nekonečné nenasytnosti jeho lásky, která ho přiměla, aby *sestoupil z nebe a dal život světu*. Hledáš život, který neumírá? Ježíš ti ho dává. Chceš mít jistou budoucnost? Nabízí ti ji u sebe a v sobě.

To, čemu máš především uvěřit, je tedy skutečnost jeho nekonečné lásky k tobě. Uvěř jeho slovu: Jak by ti nedal všechno ostatní, když ti dává sám sebe? A nabízí ti ještě více než jen sebe. Nabízí ti Pomocnici, která byla i jeho Pomocnicí. Abys nestál před Pánem nechápající a nevěřící jako jeho zklamání posluchači, vezmi si na pomoc jeho Matku, která

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 16,2–4.12–15

Celé společenství synů Izraele reptalo na poušti proti Mojžíšovi a Árónovi. Synové Izraele jim řekli: „Kéž bychom zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme seděli u hrnců masa a jedli chléb dosyta. Vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste umorili celé shromáždění hladem!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, jako dešť vám sešlu chléb z nebe. Lidé vyjdou a každý den si nasbírají dávku na den. Chci je zkusit, zda půjdou v mém zákoně, nebo ne. Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim toto: Kvečeru budete jíst maso a zrána se nasytíte chlebem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“ Když nastal večer, přilétly křepelky a pokryly celý tábor. Zrána padla rosa na tábor kolem dokola. Pokrývka z rosy se rozplynula, a hle – na povrchu pouště bylo cosi drobného, šupinatého, jemného jako jíní na zemi. Když to synové Izraele viděli, ptali se navzájem: „Co je to?“ – neboť nevěděli, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám Hospodin dává k jídlu.“

2. čtení – Ef 4,17.20–24

Bratři! Říkám vám a zapřísahám vás ve jménu Páně: Nežijte už tak, jak žijí

Dokončení na str. 8

dokonale rozumí jeho a svému tajemství. V jejím nejčistším panenském lůně si Boží Syn připravil příbytek, ve kterém začal onen koloběh života mezi Bohem a člověkem. Počátkem a předpokladem tvého napojení na život v Bohu je tajemný zázrak v Mariině lůně, ve kterém se oba životy, božský a lidský, spojily v jeden. Pros ji, aby ti pomohla překročit práh víry. Ona tě nejsnáze a nejrychleji uvede do tajemství života, ve kterém už nebudeš hladovět a žiznit po tom, co svazuje mysl a srdce člověka tak, že *jeho smýšlení je neplodné*.

Můj Pane, Synu Marie Panny, na její přimluvu *dej mi chléb silných, zaved' mě do své svaté země, k výšinám, které získala tvá pravice*⁽²⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 8,19; ⁽²⁾ srov. Ž 78,25.54.

Svatý Albert z Trapani

Velmi ho ctily sv. Terezie od Ježíše a sv. Marie Magdaléna de' Pazzi. To jsou samy o sobě ty nejlepší možné reference. Ještě hlubším dojmem působí jeho život, kterým si vysloužil církví přiznanou svatozář.

V ymodlené dítě. Tak bychom mohli charakterizovat okolnosti narození tohoto světce, jenž přišel na svět až po čtvrtstoletí neplodného manželství Benedetta degli Abatiho a Giovanni, rozené Palizziové. Stalo se tak někdy v první polovině 13. století v sicilském Trapani. Termín „ymodlené dítě“ není nějakým prázdným klišé, jeho rodiče skutečně Boha o narození potomka vytrvale a s důvěrou prosili, až se nakonec dočkali. Ještě před Albertovým narozením Bohu slíbili, že mu své dítě odevzdají, ať už to bude chlapec, nebo dívka.

Jak slíbili, tak učinili. Nelpěli na svém jedináčkovi jako na svém majetku, který by si žárlivě střežili a viděli v něm pokračování rodu a dědice slušného jmění. Od prvních krůčků ho vedli po stezkách Božích směrem k zasvěcenému životu, i když jeho otec měl jednu dobu snahu z této cesty ho odvést k výhodnému sňatku. To ale byla jenom přechodná záležitost, jinak svědomitě plnil svůj slib přivést svého syna do kláštera. A chlapec se nechal dobrovolně vést...

... takže již v době dospívání požádal o vstup ke karmelitánům. Přijali ho a po letech formace přijal svátost kněžství. Po vysvěcení jej představený řádu poslal do Messiny, aby se zde věnoval hlásání Božího slova.

Albert si vedl výtečně, brzy si vysloužil pověst fenomenálního kazatele a divotvůrce, z něhož mocně vyzařuje láska k Bohu a k lidem, pokora a dobrosrdečnost. Často kázal na téma čistota, pro niž jako velký ctitel Nejčistší Panny horko myšlením, slovy i skutky. A z kajících Albertových praktik zmíním jen tu, že si již v počátcích svého kněžství v pátek přiléval do nápojů pelyňkový výtažek z malé lahvičky, kterou nosil při sobě, aby si jeho hořkou chutí přivodil upomínku na kalich hořkosti, který o Velkém pátku musí Vykupitel vypít až do dna.

Časem se Albertovým polem působnosti stala celá Sicílie. Procházel ostro-

vem a davům shromážděným před kazatelnou vštěpoval krásu evangelních pravd a nutnost podle nich také žít. Lidé bývali jeho promluvy osloveni, ba přímo zasaženi. Jistě, ne každý, nicméně přepočtené množství na základě jeho kázání měnilo své životy k lepšímu. Podařilo se mu obrátit na víru i celou řadu židů, některé slovem, některé prostřednictvím zázračných uzdravení, skrze něž poznali Ježíšovu moc.

Nečerpal samozřejmě nikdy ze sebe, nýbrž z Božího Ducha, neboť veškeré své počínání předkládal Hospodinu. Předkládal mu i svůj život a životy těch, k nimž hovořil a s nimiž se setkával. Modlitba vyplňovala podstatnou část jeho dne, proto mohl na lidi působit už jen svým vzezřením, z něhož byl znát důvěrný vztah s Pánem.

Albertova modlitba měla i viditelné účinky – to například v době vojenského obléhání Messiny (roku 1301), během válečných operací mezi aragonským králem Jakubem II. a králem neapolským Karlem II. Obléhatelům se podařilo obyvatele města takřka vyhladovět, situace byla více než kritická, jenže potom „zařadovával“ provinciál karmelitánského řádu na Sicílii, jímž se Albert stal v roce 1296.

Usilovně se modlil o odvrácení zhoubného hladu a poté na tento úmysl odsloužil mši svatou s hojnou účastí lidu. Záhy se podařilo trojici lodí proplout zdánlivě neprodyšným prstencem lodí obléhatelů vedených kalábrijským vévodou Robertem. Messinští měli jasno – stal se zázrak. V něco takového nemohli po lidsku ani doufat, vždyť se vzdali veškeré naděje na přísun potravin, protože bylo zhola nemožné, aby se nějaké plavidlo naložené proviantem protáhlo bloádou bez sebemenší újmy. A tady se to povedlo hned sedmi lodím, jelikož několik dní poté proklouzly k messinským břehům

bez jakékoli škody další čtyři. Obránci mohli konečně dostat něco málo do hladových žaludků a krátce nato obléhatelé od svých snah dobýt město upustili. Messina byla zachráněna.

Pokud by přece jen někdo v té době pochyboval o síle Albertovy modlitby – a to by se dost těžko někdo takový našel – přesvědčil by ho určitě další zázrak pokorného a zbožného karmelitána:

před zraky stovek svědků pomocí exorcismu uzdravil posedlou dívku. Jindy zase navrátil zrak nevidomému chlapci, jehož nešťastnou náhodou oslepila během dětských zábav jeho sestra. Uzdravil ženu s těžkou chorobou prsou, vyháněl horečky nemocných, nevyhýbal se ani léčení židů, z nichž nejméně čtyři na základě toho přijali křest – epileptik ze Sciacca a trojice vyznava-

čů judaismu z Agrigenta, které zachránil před smrtí následkem utonutí.

Nikdy nemyslel na vlastní slávu, vždy měl na zřeteli jen a pouze tu Boží. Bezesporu i v tom tkvěl důvod, proč se v závěru svého života stáhl do ústraní menšího kláštera u Messiny a veřejná kázání přenechal jiným, mladším. V Messině také 7. srpna 1307 odevzdal svou duši Pánu.

Aktu svatořečení papežem Sixtem IV. roku 1476 předcházelo slovní povolení Albertova kultu („vivae vocis oracido“) Kalistem III. v roce 1457. O účtě, jakou rodákovi z Trapani přinejmenším v době počínajícího novověku věřící vzdávali, svědčí rozhodnutí vydané někdy v průběhu 16. století, že oltář jemu zasvěcený musí mít každý karmelitánský kostel a že jeho podobizna má zdobit pečeť generální kapituly. Jakožto jeden z prvních světců Karmelu je považován za jednoho z hlavních patronů řádu, „pater ordinis“.

Svatý Albert z Trapani bývá vyobrazován nejčastěji s křížem mezi dvěma lilijemi, ale taktéž s Dítětem Ježíšem v náručí, přičemž nohou odhání ďábla. Bývá vzýván jako ochránce před zemětřesením, v nemocech a rovněž při exorcismu. V roce 1623 mu byla zasvěcena jedna z městských bran Messiny a je i patronem města Palerma.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (61)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Neděle 1. 9. 1991, 19 h.

Smrtelný hřích Mne zabijí ve svatostánku duše člověka, který zhřešil. Pokud setrvává v hříchu, jsem v jeho duši mrtvý i jeho duše je mrtvá. Je to takový stav, jaký byl po Mé smrti na kříži, poněvadž jistě křížováním Mne v sobě křičuje svou duši.

Ale pokud je na světě, má možnost zmrtvýchvstání duše skrze smíření se Mnou. Jestliže po Mně zatouží, tehdy vstanu z mrtvých v jeho duši a zachráním ho pro život věčný.

Záchranu může též přinést něčí modlitba nebo oběť, protože způsobí, že na Mne stihne pomyslet a po Mně zatoužit, než odtud bude vzat.

Duše žije díky Lásce. Když odmítá Lásku, je ve stavu umírání v bolesti a trápení. Po odchodu z tohoto světa duše zná Pravdu a je si plně vědoma svého stavu. Očistec je utrpení způsobené vědomím o vlastním stavu a o Bohu s nadějí na návrat k Němu. Peklo je stejné vědomí, jenom bez té naděje.

Na stupni zatvrzelosti člověka záleží, kolik a jakých modliteb a obětí je potřeba na jeho úmysl, aby získal milost zkroušenosti a obrácení. Velkou zatvrzelost mohou překonat veliké oběti. Proto je dáván čas, aby díky vytrvalým obětem Mých dětí bylo co nejvíce duší zachráněných. A proto jsou vylévány hojné milosti, aby otevřely oči a srdce těch, kteří jsou slepí a setrvávají v temnotě, a aby posílily ty, kteří jsou Mým světlem na zemi.

Středa 13. 11. 1991, 15:25 h.

Každá obdržená milost a dar Ducha Svatého tě musí povzbuzovat k vděčnosti a k ještě větší lítosti, protože nejsi nikdy hodna, abys je obdržela a abys byla Mým nástrojem vůči druhým lidem, tvým bratřím.

Nebud' pyšná na to, co děláš z Mé vůle a milosti, ale v ponížení vnímej svoji ni-

cotnost a Mé milosrdenství, poněvadž to je příčinou tvé existence a všeho, čím jsi.

Toto je dokonalá pokora: ve všem spatřovat Můj dar i Moje milosrdenství, které si chtělo tebou posloužit pro Moji chválu a pro svědectví Mého působení ve světě.

Vůči lidem vyznávej, že to ne ty, ale Moje milost všechno činí. Nic, co je dobré, nikdy nepřipisuj sobě, ale všechno vždy Mé milosti.

„**Řekl jim: »Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.«**“ (Sk 1,7–8)

Neděle 24. 5. 1992, 9 h.

Každý lidský hřích vytváří průrvu v Mém království lásky. Dávej na sebe pozor a hlídej se, abys nepodlehla pokušení ve chvíli znásobení zkoušky, která trvá ustavičně – po celý tvůj pozemský život.

Pros Marii, anděly a svaté v nebi za ochranu, abys budovala Moje království a neškodila mu svými hříchy. Každý hřích je budováním satanova království na zemi i v srdcích lidí, každá nevráživost a nepřejícnost také.

Lidé, kteří konají zle, potřebují milosrdenství a pomoc prostřednictvím přimluvy Mé Matky, a o to vždycky můžeš prosit. A je nutné, abys to dělala, abys s nimi soucítila v jejich trápení, které si ne vždycky uvědomují.

Modli se a konej pokání za ty, kteří to učinit nedokážou, protože podlehli zlu, které dnes tak výrazně vládne ve světě.

Pátek 18. 9. 1992, 6 h.

Mučednictví nemusí znamenat utrpení a nemá to být. Má vyjadřovat lásku až po ztrátu toho, co je tělesné, co zachycují smysly těla a touha srdce. Mučednictví, aby mělo hodnotu pokání, musí být čistá láska.

Jak velice je to dnes potřebné ve světě, který je ztrocen tělesností těla i duše až na hranice posedlosti.

Láska, Mé dítě, to není připoutávání lidí k sobě navzájem, ale jejich uvolňování. Opravdově milovat je možné jenom v naprosté svobodě očekávání a touhy nejenom ve vztahu k výkonu těla, ale nade všechno k touze duchovní.

Čistý je dar ze sebe tehdy, když netoužíš po ničem pro sebe: po žádné satisfakci, žádné odplatě, žádné vděčnosti, žádných citech. Jenom tehdy můžeš konat opravdové dobro, protože jen tehdy se rodí ve tvém srdci to, co ničí tebe samu, a následně i druhé: to je žal, rozčarování, znechucení. A třeba dokonce i odsuzování vedoucí k odsouzení druhých.

Mučednictví je vrcholem lásky. Protože to má být smrt sobectví a vítězství čisté lásky.

Abys mohla jít k lidem s darem srdce, je třeba mít srdce prázdné: osvobozené od každé touhy. Je třeba zbořit ten „Jeruzalém“, jaký jsi vystavěla ve svém srdci, usuzujíc, že to je „svaté místo“.

Jedna touha a jedna radost je potřebná: touha po Bohu a vlastnění Boha. A bytí v tom stavu duše tam, kde jsi ve své každodennosti. Lhostejno, zda v svatyni, nebo na ulici, protože svatyni neseš s sebou ve svém srdci všude.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Omlouváme se čtenářům Světla, že jsme v minulém čísle neupozornili, že další pokračování z duchovních zápisků polské mystičky bude uveřejněno až v tomto čísle.

Ježíš se modlí za mne

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

od Otce, s jejich chybami, s jejich pády. V tom všem objevujeme, že Ježíš byl mistrem a přítelem, vždy připraveným trpělivě očekávat učedníkovu obrácení. Nejvyšším vrcholem tohoto trpělivého čekání je „opona“ lásky, jakou Ježíš rozestřel kolem Petra. Při poslední večeři mu říká: „Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici; ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.“ (Lk 22,31-32) Zjištění, že ve chvíli podlehnutí slabosti Ježíšova láska neustává, je až zarážející. „Ale otče, Ježíšova láska tu je, i když jsem ve smrtelném hříchu?“ – „Ano!“ – „A Ježíš se za mne modlí i tehdy?“ – „Ano!“ – „Ale co když jsem udělal opravdu zlé věci a mnoho hříchů, Ježíš mě stejně miluje?“ – „Ano.“ Ježíšova láska a modlitba za každého z nás nikdy neustávají. Naopak, nabývají na síle a my jsme v ohnisku jeho modlitby! To je věc, na kterou musíme vždy pamatovat: Ježíš se za mne modlí, modlí se za mne před Otcem a ukazuje mu rány, které nese na sobě, aby Otcí ukázal cenu naší spásy. Je to láska, kterou k nám chová. Každý z nás ať na to nyní pomyslí: Modlí se za mne Ježíš v tuto chvíli? Ano! Tuto velkou jistotu bychom měli uchovávat.

Ježíšova modlitba se pravidelně vrací v klíčovém okamžiku jeho cesty, v okamžiku

ku, kdy podrobuje víru učedníků zkoušce. Poslechněme si ještě jednou evangelistu Lukáše: „Když se (jednou) o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: »Za koho mě lidé pokládají?« Odpověděli: »Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní (myslí), že vstal jeden z dávných proroků.« Zeptal se jich: »A za koho mě pokládáte vy?« Petr odpověděl jménem všech ostatních: »Za Božího Mesiáše!«“ (9,18-21) Velké zvraty v Ježíšově poslání vždy předchází modlitba, nikoli jen letmá, nýbrž intenzivní, dlouhá modlitba. Tato zkouška víry, kterou bychom mohli považovat za jakýsi cíl, se ukáže být naopak pro učedníky novým počátkem, protože od této chvíle jakoby Ježíš pokročil o stupínek výš ve svém poslání a začíná s nimi otevřeně hovořit o svém utrpení, smrti a vzkříšení. V této perspektivě, jež bezděčně vyvolává odpor jak v učednících, tak v nás, kteří čteme evangelium, je modlitba jediným zdrojem světla a síly. Pokaždé, když cesta začíná stoupat, je zapotřebí ponořit se do hlubší modlitby.

Poté, co Ježíš předpověděl před učedníky, co ho čeká v Jeruzalémě, vskutku dochází k události proměnění. „Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. A hle, rozmlouvali s ním dva

muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě“ (Lk 9,28-31), totiž o utrpení. A tedy k tomuto předčasnému vyjevení Ježíšovy slávy dochází v modlitbě, když byl Syn vnořen do společenství s Otcem a plně přitakával jeho láskyplné vůli, jeho plánu spásy. A z této modlitby vzejde pro všechny tři zúčastněné učedníky jasné slovo: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouchajte!“ (Lk 9,35) Z modlitby přichází výzva poslouchat Ježíše, vždycky z modlitby.

Z tohoto rychlého putování napříč evangeliem můžeme vyvodit závěr, že Ježíš si nejen přeje, abychom se modlili, jako se modlí on, ale ujišťuje nás rovněž, že i kdyby naše pokusy o modlitbu byly naprosto marné a neúčinné, můžeme vždycky spoléhat na jeho modlitbu. Musíme si uvědomovat, že Ježíš se za mne modlí. Jeden dobrý biskup mi jednou vyprávěl, že ve velmi nepěkné chvíli a velké zkoušce jeho života, v okamžiku temnoty, pohlédl v bazilice vzhůru a uviděl nápis, kde stálo: „Petře, budu se za tebe modlit.“ A dodalo mu to sílu a útěchu. Totéž nastává vždycky, kdykoli si každý z nás uvědomí, že se za něho Ježíš modlí. Ježíš se za nás modlí. Právě teď, v tuto chvíli. Pociťte si paměť a opakujte si to. Když stojíte před těžkostmi, když se ocitnete na dráhách roztěkanosti: Ježíš se za mne modlí. „Ale otče, je to skutečně pravda?“ Je to pravda, on sám to řekl. Nezapomínejme na to, že tím, co každého z nás podpírá v našem životě, je Ježíšova modlitba za každého z nás, jmenovitě, se jménem i příjmením, před Otcem – a ukazuje mu rány, které jsou cenou naší spásy.

I kdyby naše modlitby byly pouhým koktáním, i kdyby byly poznamenány kolísavou vírou, nemáme v něho nikdy přestat doufat. Neumím se modlit, ale on se modlí za mne. Podpírány Ježíšovou modlitbou spočinou naše modlitby na orlích křídlech a vystoupají až k nebi. Nezapomínejte na to: Ježíš se za mne modlí. „Právě teď?“ – Ano, právě teď. V okamžiku zkoušky, v okamžiku hříchu, také tehdy se Ježíš s velkou láskou modlí za mne.

Přeložila Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

(Redakčně upraveno)

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TÁBOR-KLOKOTY A OBLÁTI PANNY MARIE NEPOSKVRNĚNÉ ZVOU:

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH, 7. srpna 2021

P. Martin Sedloň, OMI – misionář milosrdenství • **Téma: „Setkání na Chorebu“.**

PROGRAM: 15.00 přednáška v Emauzích nebo na farní zahradě • 16.30 růženec a svátost smíření • 17.00 mše svatá. Živý přenos mše svaté můžete sledovat na www.klokoty.cz.

POUŽÍ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ:

Čtvrtek 12. srpna 2021 – 19.00 varhanní koncert (Ladislav Šotek – varhany, hosté).

Sobota 14. srpna 2021 – 8.00 mše svatá s P. Pavlem Němcem (administrátor v Jistebnici)

- 10.00 mše svatá s Mons. Pavlem Posádem, pomocným biskupem českobudějovickým
- 14.00 beseda s otcem biskupem
- 15.00 Klokotské hodinky a svátostné požehnání
- 17.00 mše svatá s P. Karlem Zaiserem, OMI. V tento den od 8.00 do 13.00 bude ke kostelu přístup autem omezený.

Neděle 15. srpna 2021 – 10.00 mše svatá s P. Vlastimilem Kadlecem, OMI (rektor komunity Klokoty – Plasy) • 15.00 zpívané Klokotské hodinky a svátostné požehnání.

Na této akci se bude fotografovat. Živé přenosy (s výjimkou sobotní mše svaté v 10.00 hodin) můžete sledovat na www.klokoty.cz.

Vyzařování lásky

Svatý Jan Pavel II. napsal o Eucharistii: „Zde se nachází poklad církve, srdce světa, záruka cíle, po němž každý člověk, byť i nevědomě, dychtí.“ (Ecclesia de Eucharistia, 59) Papež učil, že nejenom její působení, ale také adorace mimo mši svatou je čerpáním ze samotného zdroje lásky.

Během Eucharistie se skutečně v přítomnosti děje centrální událost spásy – smrt a zmrtvýchvstání Pána Ježíše a uskutečňuje se dílo vykoupení. Pán Ježíš nám zanechal sám sebe v podobě chleba. Kristus je skutečně přítomný v Nejsvětější svátosti, ale nechce zůstat zavřený ve svatostánku, touží po společenství s člověkem. Eucharistická adorace je odpovědí na tu velikou Boží touhu. Možnost adorace Nejsvětější svátosti je pro nás výjimečnou výsadou a zdrojem nadpřirozených milostí.

Kristus je přítomný a uzdravuje

Skutečná Kristova přítomnost v Nejsvětější svátosti je velké tajemství, které přesahuje lidský rozum i smysly. K rozpoznání Krista v Hostii vystačí víra, – ta je klíčem otevírajícím srdce člověka k setkání s Bohem a k odevzdání se jeho proměňujícímu působení.

Stávají se však i neobyčejné případy, kdy se Pán Ježíš dotýká srdce i duše osoby nevěřící a uzdravuje ji darem své nekonečné lásky. Taková milost potkala i Martu. Takto si připomíná onu chvíli: „Začíná adorace. Co to vlastně je? Nikdy dřív jsem na něčem takovém nebyla. (...) Hledím na bílou Hostii, já – bojovná ateistka, najednou zažívám horoucí vlnu, která proniká mým tělem. Celá se třesu. V srdci cítím živý oheň. Láska... To je láska...? Slzy tečou proudem po mých tvářích. (...) Jsem v důvěrném vztahu se Stvořitelem, jako by ve svatyni nebyl nikdo jiný. Jenom on a já. Vtiskává svoji přítomnost do mé duše jako oceán něhy do suché, rozpukané země. Ještě... Ještě, prosím... Toužím, aby tento prožitek trval donekonečna. Je více reálný a vzrušující než všechno, co jsem do té doby zažila.“⁽¹⁾

O nesmírnosti Božího milosrdenství vůči potřebným lidem svědčí také P. Nicolas Buttet, zakladatel společenství *Eucharistein* ve Francii, propagátor adorace Nejsvětější svátosti. Otec Nicolas

vyličil příběh dívky, která od 12 let brala drogy, měla za sebou pět sebevražedných pokusů a prožila extrémní násilí. Její mládenec byl obchodník s narkotiky a byl zavražděn na ulici. Když pobývala na psychiatrickém oddělení, bolestivě zmlátila ošetřovatelku, která jí měla píchnout uklidňující injekci. Po tomto incidentu „nevěděli, co s ní dělat“ – informuje P. Nicolas – „tehdy ji přivezli k nám. Jednoho dne byla úplně nepřičetná; bylo to strašné. A později mi oznámila: »Du vocad'!« Otec Nicolas, ačkoliv riskoval fyzické napadení, dívku přiměl k rozmluvě, která skončila smírem. „Dovolíš mi tady ještě zůstat?« Odpověděl jsem: »Samozřejmě, ale pod jednou podmínkou. Když budeš ztrácet vědomí, jdi do kaple.« A ona: »Ne. Já přece nevěřím v tvého Ježíše ani v to bílé tam! Já v to nevěřím!« Řekl jsem: »Je jenom jedna osoba, která tě tady snáší. A to Ježíš. A kaplička je zvukotěsná (...). Když budeš chtít šilet, jdi za Ježíšem a dělej to před ním. Především proto, že tě nebudu slyšet, a jenom on s tebou může vydržet.« A ona to udělala. (...) Jednoho dne, když vyšla z kaple (...), řekla: »Nicolasi, al, al!« – »Co?« – »Srdce!« Říkám: »Skoč do auta, okamžitě jedeme do nemocnice!« Napadlo mě, že její srdce po požití nějaké substance právě... A ona říká: »Ne, to není tamto. To je Ježíšova láska (...). Viš, řekla jsem Ježíšovi: ‚Máš jednu hodinu, abys mi řekl, že jsi, nebo že nejsi. Jestli jsi, dáš mi nějaké znamení, ale jestli nebude žádná odpověď, vezmu si život... Už dál nesnesu takový život.« (...) Když hodina uplynula, pozvedla se a řekla: »Tys mi nic neřekl. Možná se uvidíme na druhé straně, jestli existuješ.« (...) »Nicolasi, nevím, co se stalo, ucítila jsem, že moje srdce začalo planout, padla jsem na kolena...« Byla Ježíšovi blízko! Blízko monstrance, u rohu oltáře... Řekla: »Nespouštěla jsem z něho oči. ‚Nenechám tě! Neodejdu od Tvých nohou!« Řekla mi ještě: »Zlomila jsem se tam. A teď vlastně vycházím z kaple.

On mi řekl, že existuje a že mě miluje.« Měla být pořád na lécích... (...) Řeknu krátce, že nejdřív udělala maturitu, potom magisterská studia z politických věd, stala se věřícím člověkem.“ (*Eucharystia i uzdrowienie*, Varšava 2019)

Otec Nicolas se dělí o ještě jeden neobvyklý příběh uzdravení během adorace Nejsvětější svátosti: „Přijali jsme dívku, která se zapletla do sadomasochistické prostituce, deset let prostituce, násilí a hororů. (...) Na eucharistické adoraci pobývala hodiny každý den. Dostala se z toho. Teď docela dobře studuje. Jednoho dne ke mně přijela a řekla: »Viš, Nicolasi, zdá se mi, že Ježíš ve mně znovu stvořil panenství. Cítím to dokonce fyzicky. Moje tělo, které neustále trpělo, moje ženskost, která mi způsobovala ustavičnou bolest... nejenom fyzicky...« (...) Kristův čistý pohled a zároveň pohled její, který utkvěl na Kristu – to přineslo očistění jejího srdce i jejího těla. Myslím, že se ve světě poznamenaném erotismem a pornografií adorace stane místem hlubokého uzdravení.“ (*tamtéž*)

Během setkání s eucharistickým Ježíšem obdržel dar víry také André Frossard, novinář, spisovatel a filosof, který byl od roku 1962 šéfredaktorem časopisu „Le Figaro“, jednoho z nejvýznamnějších evropských časopisů, který utvářel evropské veřejné mínění. Frossard patřil k nejproslulejším a nejvlivnějším spisovatelům a novinářům v tehdejší Evropě. V červnu roku 1935 prožil neuvěřitelné obrácení: „Byl jsem (...) ateistou, když jsem procházel dveřmi kaple, a zůstal jsem jím nadále v jejím vnitřku. Lidé tam přítomní, spatření pod světlem, vrhali jenom stíny, mezi kterými jsem nemohl odlišit svého přítele, a něco jakoby slunce zářilo uvnitř kaple. Nevěděl jsem, že to byla Nejsvětější svátost. Nepoznal jsem nikdy milostná trápení, ani nepokoj, ani zvědavost. Náboženství byla stará chiméra a křesťané opožděný druh na cestě historické evoluce. (...) Ještě dnes vidím toho dvacetiletého chlapce, kterým jsem tehdy byl. Nezapomněl jsem jeho oslepení, když se náhle před ním z hlubin té malé kapličky vynořil svět, jiný svět – se záblesky k nesnesení, se šílenou soudržností, jehož světlo vyjevovalo a zároveň zakrývalo přítomnost Boha, téhož Boha, o kterém by ještě před chvílí přísahal, že existuje jenom

v lidských představách. (...) Zdůrazňuji: Byl to objektivní zážitek, zcela fyzikální jev, a nemám nic cennějšího ke sdělení než pouze toto: mimo svět, který nás obklopuje a jehož částíčkou jsme, odhaluje se jiná skutečnost, nekonečně konkrétnější než ta, již všeobecně důvěřujeme. Ona je poslední skutečností, vůči které už není otázek.“ (*Istnieje inny świat*, s. 21–24)

Jak adorat?

Neobvyklá obrácení a uzdravení v průběhu výstavu Nejsvětější svátosti dokazují, že Kristus je skutečně přítomný a že působí. Je třeba zdůraznit, že Bůh působí stále, dokonce i tehdy, když se zdánlivě „nic neděje“. Vlastně je lépe, když se během adorace nic nepocituje. Nebezpečným totiž může být pomíchání zážitků emocionálních nebo psychických se zážitky duchovními. Nezávisle na pocíťovaných emocích je třeba Ježíšovi za všechno děkovat. Musíme v sobě vzbuzovat lásku ke Kristu ne kvůli darům, ale vzhledem k němu samému. Adorace je totiž trváním srdce u Srdce Boha. Slova nejsou potřebná. Mohou pomoci, zvláště když je třeba soustředit pozornost. Avšak jistotou adorace je trvání v Boží přítomnosti, pít

z Pramene lásky v postoji pokory a poníženosti a budování vazby s Bohem. Vzbuzování v sobě úkonů víry, naděje a lásky, odevzdávání svému Stvořiteli toho, co mu patří: čest, velebení a dikůčinění. Adorace je také sjednocením se s Božím Synem, který se obětuje Bohu Otci. Pěkně to vyjadřují slova z aktu darování se Ježíši v Nejsvětější svátosti služebnice Boží Kateřiny Mechtildy de Bar, benediktinky, zakladatelky Institutu benediktinek od ustavičné adorace Nejsvětější svátosti: „Ó můj Ježíši hodný velebení! Na uctění daru a oběti, ve které skládáš Otci sám sebe, i v jednotě s ní obětuji se Tobě, abych byla vždy hostií Tvé nejdražší vůle a oběti věnovanou Tvé výlučné chvále.“ (*Eucharystia, moja miłość*, Krakov 2012)

Pohled lásky

Během adorace se člověk vystavuje mílosrdnému pohledu Krista a může sám na něho, přítomného v Hostii, hledět. Onen pohled tělesných očí nese pohlédnutí duše. Otec Nicolas Buttet přesvědčuje, že patření na Nejsvětější svátost je nejlepší terapií vůči invazi představ a rozptýlenosti. Je to prostý způsob, jak odvracet pozornost od sebe, osvobodit se od svého

egoismu. „Běžně je náš pohled extrémně ušpiněný pornografií, smyslností, násilím a také žádosťivostí, závistí, touhou vlastnit atd. A Ježíš říká: »Tvůj pohled je zrcadlem duše. Zachovej svůj pohled čistý, aby tvé srdce bylo čisté.« (srov. Mt 6,22–23) Skutečnost zadržení našeho tělesného pohledu na Nejsvětější svátosti očišťuje ze špinavosti a znemožňuje nasměrování našeho pohledu na něco, co může znovu znečistit naše srdce, ušpinit je. Je tak nádherně v Tom, který je Nejkrásnějším z lidských synů, že není možné hledět na něco, co je ohavné a co nás hyzdí. Adorace vrací našemu pohledu krásu.“ (*Eucharystia i uzdrowienie*)

Velikáni církve

V adoraci je velmi důležitý rozměr ekleziální, rozměr společenství. Když adorujeme Nejsvětější svátost, sjednocujeme se s církví triumfující v nebi, se shromážděnými kolem Beránka a padajícími před ním na tvář. Dovolujeme vyzařovat lásce, která uzdravuje celou trpící a hříchem poraněnou lidskost, v očištění i na zemi. Adorace pro sebe samého je pokušení. Během adorace se postoj člověka mění od počátečního: „Bůh je pro mě“ v postoj: „Já jsem pro Boha.“

Velké postavy církve a svatí právě z adorace Nejsvětější svátosti čerpali síly nejenom k boji s vlastními slabostmi, ale také ke konání velkého dobra a proměňování světa. Svatá Matka Tereza z Kalkaty vytrvalost v hrdinské službě s láskou a odevzdaností čerpala z každodenní hodinové adorace Nejsvětější svátosti. K témuž vybízela i svoje spolusestry. Dokonce i když řeholnice pod nátlakem povinností usínaly únavou, věděly, že ten čas je svatý, nutný pro jejich službu. Bůh přítomný v Eucharistii je činil schopnými unést úkoly, které byly lidsky k neunesení. Když se ptali Matky Terezy, co dělat, aby byl svět uzdraven, řekla: „Ve všech vašich farnostech ustanovte věčnou adoraci Nejsvětější svátosti.“ S Bohem se ne možné stane možným.

Rovněž sv. Jan Pavel II., neohrožený poutník, který se setkával s nespočtým množstvím lidí na celém světě, v závěru svého pontifikátu zanechal encykliku o Eucharistii, svým způsobem testament a poslání pro církve a svět. Je v ní možné nalézt papežovo osobní vyznání týkající

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pohané! Jejich smýšlení je neplodné. Takhle jste se tomu přece o Kristu ne učili! Vy jste přece o něm slyšeli a jako křesťané jste byli poučeni podle pravdy, která je v Ježíšovi, že máte odložit starého člověka s dřívějšími způsoby života, který je chtivý rozkoší a žene se do zkázy. Stále si obnovujte mysl po její duchovní stránce a oblečte člověka nového, který je stvořen podle Božího vzoru jako skutečně spravedlivý a svatý.

Evangelium - Jan 6,24–35

Když zástup viděl, že ani Ježíš, ani jeho učedníci nejsou na břehu, nasedali do člunů, přijeli do Kafarna a hledali Ježíše. Když ho našli na druhé straně moře, zeptali se ho: „Mistře, kdy jsi sem přijel?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli z těch chlebě.“

Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka. Otec, Bůh, ho osvědčil svou pečeti.“ Zeptali se ho: „Co máme dělat, abychom poznali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „To je skutek Boží, abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké tedy ty děláš znamení, abychom ho viděli a uvěřili ti? Co konáš? Naši předkové jedli na poušti manu, jak je psáno: »Chléb z nebe jim dal jíst.«“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, ale pravý chléb z nebe vám dává můj Otec; neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Prosili ho tedy: „Pane, dávej nám ten chléb pořád.“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“

se adorace Nejsvětější svátosti: „Je krásné důvěrně s ním rozmlouvat, ležet na jeho hrudi jako milovaný učedník (srov. Jan 13,25) a nechat se jemně pronikat nekořečnou láskou jeho srdce. Má-li se křesťanství v naší době vyznačovat především »uměním modlitby«, jak necítit novou potřebu setrvat dlouho v duchovním rozhovoru, v tiché adoraci, v postoji lásky před Kristem přítomným v Nejsvětější svátosti? Kolikrát jsem, moji milovaní bratři a sestry, učinil tuto zkušenost a čerpal z ní sílu, útěchu a podporu!“ (EE, 25)

Další následovníkem postavy je americký biskup, služebník Boží Fulton J. Sheen. Jeho evangelizační programy v televizi viděly miliony osob, proslavil se totiž neobvyklým darem výmluvnosti a moudrosti. Arcibiskup Sheen řekl, že za všechny svoje schopnosti vděčí každodennímu setrávání více než hodinu na eucharistické adoraci. Arcibiskup již v den svého kněžského svěcení složil slib, že bude každého dne praktikovat hodinu posvátné adorace Nejsvětější svátosti. Po 60 let kněžského života nevynechal adoraci ani jediný den. Zemřel v roce 1979 ve své soukromé kapli před vystavenou Nejsvětější svátostí.

Maria - „Nevěsta Eucharistie“

Papež Jan Pavel II. v encyklice o Eucharistii nazval Marii „Nevěstou Eucharistie“. Věděl totiž, že nové seslání Ducha Svatého i triumf Neposkvrněného Srdce Panny Marie jsou spojené s eucharistickou adorací, se synovským návratem lidstva k Bohu. Proto papež vybízel k eucharistické adoraci a k následování Matky Boží: „Naslouchejme především nejsvětější Panně Marii, v níž se eucharistické tajemství jeví více než v kom jiném jako tajemství světla. S pohledem upřeným na ni poznáváme, jakou má Eucharistie proměňující sílu. V ní vidíme svět obnovený v lásce.“ (EE, 62) Veliká díla Boží v Mariině životě započala od jejího pokorného přijetí Boží vůle a přilnutím celým srdcem k Bohu. K tomu je pozván i každý z nás.

*Z Miujcie się! 5/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

(1) První část Martina svědectví otiskujeme na str. 10. [pozn. red.]

Prohlášení ČBK k manželství stejnopohlavních párů

V souvislosti s opakující se snahou zavést do právního řádu ČR úpravu pojetí manželství se Česká biskupská konference rozhodla vydat následující prohlášení:

Redefinici manželství, tj. rozšíření instituce manželství na stejnopohlavní páry, považujeme za krok nesprávným směrem. Domníváme se, že není nutné reagovat na každou výzvu dnešní doby jejím ukotvením v legislativě. Jsme přesvědčeni, že existují smysluplnější řešení, spočívající např. v odlišném označení svazku stejnopohlavních párů. Uzákonění manželství těchto párů by s sebou přineslo i nárok na adopci dětí.

Tisíciletá zkušenost lidstva potvrzuje, že základem manželství je soužití muže a ženy. Je třeba mít na paměti, že manželství má hluboký smysl, který nespočívá pouze v obdarování se vzájemnou láskou, ale také v plození a výchově dětí, které zajišťují kontinuitu lidského rodu.

*Čeští a moravští biskupové,
Velehrad, 7. července 2021
(Zdroj: www.cirkev.cz)*

Výzva českých a moravských biskupů věřícím k nadcházejícím parlamentním volbám

Přinášíme prohlášení českých a moravských biskupů k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (8.-9. října 2021), které je určeno pro věřící:

Milí bratři a sestry,
na podzim nás čekají parlamentní volby. Nejsou jen jedněmi z mnohých, každé volby jsou jedinečné a důležité, možná něčím významné a přelomové, protože zajišťují naši zemi další směřování.

Kardinál František Tomášek – blažé paměti – prohlásil v listopadu 1989: „V této důležité hodině zápasu za pravdu a spravedlnost v naší zemi jsem já i katolická církev na straně národa.“ Opakujeme tato jeho slova jako závazek, který trvá. Katolická církev v této zemi chce i v tomto okamžiku stát na straně národa. Co to ale znamená dnes, více než třicet let po sametové revoluci? Znamená to, že jestliže jsme křesťané – katolíci, máme být také dobrými občany a sousedy. Pro společné dobro naší země chceme udělat všechno to, co můžeme. V první řadě je třeba jít k volbám. Křesťan by neměl volit jen podle osobních preferencí, ale měl by mít vždy na zřeteli obecné dobro, a tím i křesťanskou lásku k bližnímu. Je třeba dobře rozmýšlet nad prezentovanými volebními programy a prohlášeními, abychom nepodporovali ty, jejichž úmysly jsou v rozporu s katolickým učením, například v oblasti

morálky, spravedlnosti či záměru Stvořitele s člověkem. Dále je důležité autenticky žít křesťanský život a poctivě pracovat. V neposlední řadě pak je naší čestnou povinností modlitba za naši zemi a všechny, kteří zde žijí.

Proto, sestry a bratři, nyní vyzýváme k tomu, abychom přispěli k obnově naší země osvědčenými prostředky: modlitbou a postem. Čtyřicet dní před volbami se vytrvale modleme za jejich dobrý výsledek. Může se tak například stát společnou modlitbou desátku růžence „který Ducha Svatého seslal“ ve farnostech či v rodinách, přimluvy za dar moudrosti pro voliče i kandidáty během bohoslužeb, stejně jako při společné modlitbě doma. První pátek v měsíci říjnu by bylo velmi vhodné se společně postit na tento úmysl. Kromě těchto podnětů je samozřejmě možné ve prospěch budoucnosti naší země udělat mnoho dalšího, kreativně se meze nekladou.

K dobré a zodpovědné volbě podpořené duchovním úsilím Vám ze srdce žehnáme!

*Biskupové Čech, Moravy a Slezska,
Velehrad, 7. července 2021
(Zdroj: www.cirkev.cz)*

Bůh existuje, potkala jsem ho (1)

Hledím na bílou Hostii, já - bojovná ateistka, najednou zažívám horoucí vlnu, která proniká mým tělem. Celá se třesu. V srdci cítím živý oheň. Láska... To je láska...? Slzy tečou proudem po mých tvářích. Hlasitě pláču. Nemohu se uklidnit...

Ateismus a fascinace zlem

V mém rodném domě se o Bohu nemluvalo a nedělních Eucharistií jsme se nezúčastňovali. Můj kontakt s církví byl redukován na křest a první svatě přijímání, po němž jsem 23 let nepřekročila práh chrámu. Pamatuji se na kříž, který doma visel, ale ten byl pro mě jenom kouskem dřeva. Od dětství jsem slyšela, že církev a kněží, to je samé zlo. Během výuky náboženství na základní škole jsem se hádala s katechetou a uváděla mu církevní přestupky, o kterých jsem slyšela doma. Jako jediná z celé školy jsem odmítla přijmout svátost biřmování. Byla jsem tehdy na sebe strašně pyšná... Chtěla jsem být buřičkou, která překonává všechny konvence; držela jsem s těmi, co měli podobné názory i vzhled: ostrý make-up, černé oblečení, černé vlasy, černé srdce... Nosila jsem okultistické a satanistické symboly. Imponovalo mi, jakým způsobem na mě pohlížejí lidé z našeho městečka. Neskrývali odpor a pohoršení, ačkoliv někteří si ze mě také dělali žerty. Poslouchala jsem tvrdou rockovou a ponurou metalovou hudbu - se satanistickými texty a obrazoboreckými videoklipy. Čím hlasitější, tím lepší; vulgarismy místo několika teček... Do rukou mi začaly přicházet další knížky o okultismu, spiritismu, vampyrismu a satanismu. Chorá fascinací jsem začala zkoumat průběh černé mše a informace o démonech. Objevilo se věštění, tarot, chiromantie, návštěvy u médií. Byla jsem nadšená, když jsem během jednoho sezení uslyšela, že jsem v předchozím vtělení byla čarodějkou. Velmi jsem chtěla poznat budoucnost, ovládat tajemná vědění. Hrabala jsem se v ezoterických obchodech. Film a literatura - pokud neobsahovaly dostačující množství brutálních scén, vražd a krve - nebyly hodny mé pozornosti. Vysmívala jsem se Bohu a lidem věřícím. Byli to pro mě hlupáci, kteří v životě nedokážou bojovat o svoje. Zveřejňovala jsem rouhačské a proticírkevní texty. Kostel bylo poslední mís-

to, kam bych vstoupila. Fascinovalo mě zlo a celá ta aureola tajemnosti. Pokora, dobro a mírnost pro mne byly výrazy pro slabost a hloupost. Oko za oko... Byla jsem mstivá; pokud mi někdo nějakým způsobem ukřivdil, odplácela jsem i s úroky. Byla jsem pro eutanazii i potraty. Mnohokrát jsem prohlašovala, že kdybych „byla v tom“, neváhala bych se „problému“ zbavit...

Marta, autorka svědectví

Roky ubíhaly... Agrese a deprese, to byly moje dva základní stavy. Pocit beznaděje a prázdnoty, které jsem nemohla ničím vyplnit. První myšlenky na sebevraždu se u mě objevily, když jsem ještě byla -náctiletá. Cítila jsem v té době nenávisť k lidem a k sobě samé. Došla jsem k názoru, že potřebuji psychiatra. Jedna antidepressiva, druhá, třetí. Nic... Slyšela jsem od lékaře, že to není možné, že bych necítila zlepšení. Nešidím, opravdu ty pilulky užívám? Dokázala jsem proležet v posteli celý den. Neměla jsem sílu vstát. Plakala jsem bez příčiny, a za chvíli jsem dokázala házet na podlahu vše, co mě napadlo. Zaplavovala mě temnota, stá-

le hustší... Objevil se alkohol (postupně až několikrát v týdnu), ale nepomáhal. Jednoho dne jsem uslyšela o apostázi (odpadlictví). Ano, to jsem chtěla udělat. Nechtěla jsem mít nic společného s Bohem, nic společného s církví. Opakovala jsem, že když umřu, chci mít světský pohřeb bez kněze.

Setkání s Láskou

Když jsem se dostala ke hledání informací o tom, jak se oficiálně vypsát z církve, uslyšela jsem o mši na úmysl uzdravení duše i těla. Zareagovala jsem smíchem a překvapením, jak je možné v něco takového věřit. Nakonec jsem se rozhodla těm naivním lidem dokázat, že je to jenom hra s emocemi. Vrazila jsem. Malý dřevěný kostelík, starobylý kostel svatého Michaela archanděla. V jaké době to žijeme, že by někdo mluvil o Bohu? On přečtení... Neexistuje. Dívám se s pohrdáním na lidi kolem mne. Kněz září až podezřelou radostí, a já mám chuť někoho praštit, trhat, poplivat. Cokoliv, jen abych ze sebe dostala ten vztek, co ve mně narůstá. Nával. Chci odejít. Cítím slabost a dušnost... Začíná adorace. Co to vlastně je? Nikdy dřív jsem na něčem takovém nebyla. Doupě temnot znovu kleká. Já sedím po celé to představení. Nikdo mě do ničeho nenutí. Hledím na bílou Hostii, já - bojovná ateistka, najednou zažívám horoucí vlnu, která proniká mým tělem. Celá se třesu. V srdci cítím živý oheň. Láska... To je láska...? Slzy tečou proudem po mých tvářích. Hlasitě pláču. Nemohu se uklidnit... Cítím na sobě pohledy těch, kterým jsem ještě před chvílí vysmívala. Slyším píseň chvály, mám ale pocit, že jsem mimo to všechno. Jsem v důvěrném vztahu se Stvořitelem, jako by ve svatyni nebyl nikdo jiný. Jenom on a já. Vtiskává svoji přítomnost do mé duše jako oceán něhy do suché, rozpukané země. Ještě... Ještě, prosím... Toužím, aby tento prožitek trval donekonečna. Je reálnější a více vzrušující než všechno, co jsem do té doby zažila. Hledím na kříž u oltáře. Už to není kus dřeva. Bůh tak miloval svět, že dal

svého Syna, aby jeho smrti a zmrtvýchvstáním spasil svět. Mě také... To všechno je pravda objevená v mém nitru. Vycházím z kostela. Je prosinec, pár dní před Vánoci. Pořád se třesu. Nejsem schopná mluvit. Víím, že se něco změní. Ještě nevíím, že se změní všechno... Milost - obrovská, nezasloužená, křisící...

Zpověď po 23 letech a duchovní boj

Dívám se na lidi v kostele: kdy vstávají, kdy klečí. Nevím nic. Učím se modlitby. Potřebuji instrukci, jak zacházet s růžencem. Účastním se dalších Eucharistií s modlitbou za uzdravení, při kterých mi proudí očišřující slzy a zažívám velkou lásku, která se nedá vypovědět slovy. Toužím po Bohu víc než po čemkoli jiném do té doby. Duch Svatý se s velikou něžností dotýká mého srdce, jeho ran a temnosti. Uzdravuje mne, uvolňuje a očišřuje. Toužím vyznat hříchů. Déle než týden se připravuji na generální zpověď. Prosím Ducha Svatého o světlo a odvahu. Popisuji několik stran papíru. Domlouvám se s knězem na zpověď - rozhovor. Mluvíím jedním dechem, dvě hodiny bez přípravných poznámek. Vycházím lehčí o hříchů nahromaděných za 23 let. Mříže ve zpovědnici - jediné, které dávají svobodu. Moje druhé první svaté přijímání. Mé srdce chce vyskočit z hrudi, mám pocit, že se vznáším, cítím neuvěřitelné teplo a lásku. Přijímám Tělo Kristovo. Ne symbol, ne oplatek, ne mouku s vodou. Tělo Kristovo. Boha živého a skutečného. Snažím se být jemná a něžná. Nechci ho poranit, zranit. Je to přece samotný Ježíš. Konfrontace jeho světla s moji temnotou.

Po několika týdnech začínám mít potíže s přijímáním Nejsvětější svátosti. Prožívám reálný boj. Duchovní i fyzický. Když polykám Hostii, cítím, že se mi vrací do hrdla. Její okraje jsou ostré a mám dojem, že ničí můj hrtan. Zadržuji nutkání ke zvracení. Ten pocit mám po několika hodin. Každý den totéž... Blížím se k Nejsvětější svátosti se strachem, co se stane za chvíli, a zároveň s obrovskou odevzdaností a touhou. Jako bych někde uvnitř slyšela: „Vydrž to!“ V noci se budím ochromená. Nemohu se pohnout. Cítím strach a obrovskou tíhu, která mě tlačí. Jsem vyděšená. To dušení se čas od času vrací. Spím s dlaní omotanou růžencem. Cítím

přítomnost zlého ducha, který chodí po mém lůžku. Zapalují exorcizované svíce, modlím se. Plamen hoří, jako by ho chtěl někdo sfouknout. Budí mě hluk. Nasloučám. Bojím se pohnout. Nakonec vstanu a hledám zdroje hřmotu. Velká dřevěná miska s jablky, která má stále místo na skřínce v kuchyni, teď leží na podlaze v chodbě, stejně jako rozházené ovoce... Zažívám různá trápení. Slyším v bytě vrčení psa. Nemám psa... Cítím po několika minut zápach shnilého masa, pak se to v minutě ztrácí. Když sedám do auta, rojí se v něm zelené mouchy, zatímco před pár hodinami tam nebyla ani jedna... Občas se u mě projeví výlevy nekontrolovaného vzteku. Jdu na setkání s exorcistou. Dožívám kartičku s vypsáními vstupy pro zlého ducha. Označují, s čím jsem měla kontakt, čili vlastně se vším. Po modlitbě se dozvídám, že to jsou trápení zlého ducha. Kněz poznává, že se za mě někdo vroucně modlil. Přece se za mě nikdo nemodlil... Najednou si připomínám dobu, kdy mi byly čtyři roky, možná pět. Vidím babičku Marii, ležící v lůžku, už na konci života. Vždycky s růžencem. „Pros za nás hřisně...“

Můj Ježíši... Dáváš mi sílu a odhodlání toužit po tobě. Dokonce i když je mi tak těžko. Tolik let jsem byla loutkou v rukách zlého ducha. Teď se mě pokouší zastrašit, odradit, získat znovu. Trápení demony jsou pro mnohé jenom téma zkreslených hororů. Není třeba věřit v existenci a působení satana, aby on mohl mít reálný vliv na náš život. On bojuje o každou duši... Mohla bych se zeptat: Proč to Bůh dopustil? Přece jsem se denně modlila, denně jsem přijímala jeho svaté Tělo. Změnila jsem svůj život. Kde byl on? Byl zde vedle mne. Jako vždy. Tím zážitkem posiloval mne a moji víru. Ptal se, jak moc po něm toužím. Ptal se na to, zda budu věrná a milující jen tehdy, kdy to bude lehké a příjemné, nebo i tehdy, když budu muset trpět a bojovat o náš vztah.

Útoky zlého ducha se zmírňují. Připravuji se na biřmování. Marta Maria Faustyna, apoštolka Božího milosrdenství, je mi blízká.

(Pokračování)

Z *Milujcie się!* 4/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Celosvětová síť modlitby s papežem

ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále přítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SRPEN 2021

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Modleme se za církve, aby přijímala z Ducha Svatého milost a sílu obnovovat se ve světle evangelia.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za prázdniny a dovolené a prosíme za všechny, kdo potřebují oddech. Ať přijmou k odpočinku i Ježíšovu nabídku: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28).

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Nové utváření manželství a rodiny v raném křesťanství (2 - dokončení)

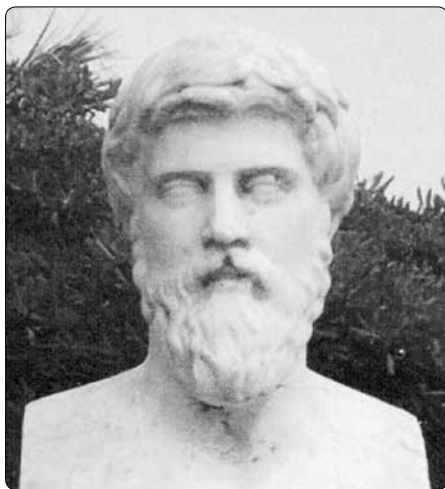
Učenci odhadovali, že v klasičtém Řecku tvořili otroci asi třetinu obyvatel. V Římě za císařské doby byl tento podíl jistě ještě daleko vyšší. Pro Římskou říši na začátku letopočtu se odhadoval podíl na 15-20 % celkového obyvatelstva. Dokonce i chudé domácnosti měly často otroky nebo otrokyně. Vlastnictví jednoho nebo dvou otroků nedělalo ještě nikoho boháčem. Pro otroky byly však vyhrazeny jenom výjimečně ve velkých domech vlastní ložnice. Spali přede dveřmi ložnic svých pánů nebo v nějakém koutku chráněném před větrem. To se dovídáme z výsledků vykopávek z Pompejí. Antické hospodářství bylo v mnoha oblastech závislé na práci otroků. Zrušení otroctví proto nepřišlo žádnému antickému člověku vůbec na mysl. Ale v průběhu času byli otroci nahrazeni námezdními dělníky.

Osud otroků mohl být velmi různý podle toho, na které práce byli nasazeni nebo jaké vzdělání dostali. Člověk nebyl také otrokem po celý život, na tom neměl žádný pán zájem. Otroci si mohli vyvinout velmi důvěrný vztah ke svým pánům, zvláště když vykonávali vyšší činnosti a byli vzděláni. Po propuštění zůstávali často u svých starých pánů nebo ve zvláštních případech mohli dostat důležitou správní funkci. Ale všechny druhy nepoctivosti nebo nevěrnosti byly přísně postihovány. Bití bylo na denním pořádku. V roce 61 po Kristu bylo popraveno hromadně 400 otroků jedné římské domácnosti, protože nikdo z nich nezabránil vraždě domácího pána. To je sice extrémní případ, ale přesto vrhá světlo na poměry.

Na tomto pozadí musíme chápat důtklivé připomínky z listu Kolosanům. Práce otroků byla často velmi tvrdá a jednání s nimi někdy takové, že byli skoro přinu-

cení ke křivdám a bezpráví mohli snadno považovat za právo. Ale to u křesťanů nepřicházelo v úvahu.

Křesťanský přístup k otrokům vyjadřuje Pavlův list Filemonovi. Tento dopis je ochranným dopisem, v němž vystupuje Pavel jako přímluvce za jednoho otroka jménem Onesimus. Ten upadl do vážných

Plutarchos (okolo 45-125) ve svém nejznámějším díle paralelních biografí vedle sebe ve srovnání podává popis života jednoho Řeka a jednoho Římana.

obtíží se svým pánem a obrátil se o pomoc na Pavla. Je charakteristické, že Pavel neadresuje svůj dopis na samotného Filemona, ale také na společnost, která se v jeho domě schází. Těžké roztržky tohoto druhu budou tak rozděleny na celé společenství. Dopis je veden velmi osobně a srdečně. Tento otrok přišel asi jako nepokřtěný za Pavlem. Pavel ho mile přijal a dovedl ke křtu. Tím se musí podle Pavlova názoru od základu změnit poměr mezi pánem a otrokem. Protože teď už není jenom otrok, nýbrž „milovaný bratr: mně nanejvýš drahý“, píše Pavel a dodává: „o co více ale pro tebe, a to v těle a v Pánu“ (srov. Fil 16). „V těle“, to zde

znamená: podle platných zákonů, „v Pánu“ zde znamená: podle toho, co platí pro křesťany, kteří všichni mají stejného Pána. Otroek tedy zůstane otrokem podle zákonů, ale jednání s otrokem musí teď probíhat tak, že bude považován za bratra v Kristu. S bratrem v Kristu se nesmí jednat tak, jak se s otrokem ve společnosti obvykle jedná. V listu Kolosanům se píše, že páni mají otrokům dávat, co jim právem patří, s dodatkem: „Při vědomí toho, že také oni mají v nebi svého Pána.“

3. Křesťanská vize

Náš text není v Novém zákoně osamocněný. Je doprovázen dvěma podobnými texty. Jeden z nich je v listu k Efezanům (5,21-6,9), ten druhý v 1. listu Petrově (2,18-3,7). Tyto tři texty jsou si až na jednotlivé formulace tak podobné, že musíme předpokládat společnou tradici. Na druhé straně má každý z těchto textů svoje zvláštnosti. Tak se píše třeba v listu Efezanům na adresu mužů: „Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval.“ (5,25) V 1. listu Petrově se připomíná domácím otrokům, aby poslouchali nejenom dobré a přátelské pány, ale také ty horší. Tento pokyn je zdůvodněn příkladem Kristovým, který na sebe vzal i nespravedlivé utrpení (2,18-23). Takové pokyny neslyší dnešní křesťané rádi, ale to je chyba těch křesťanů, nikoliv našich textů. Vždyť ony ukazují velmi zřetelně, že v církvi musí vládnout jiná měřítko než v pohanské společnosti a že vzájemné chování musí být nové. Samozřejmě že malá menšina křesťanů v prvních staletích nemohla pomýšlet na to, že změní vládnoucí pořádek. Ještě uprostřed 3. století tvořili křesťané nanejvýš 4-5 % obyvatel v Římské říši. Ale sebevědomí této menšiny a misijnářský duch těchto křesťanů mířil od začátku k tomu, působit přitažlivě svým novým způsobem života a všechny získávat.

To se ukazuje velmi zřetelně na jedné velmi smělé větě Pavlově, která je napsána v listu Galatanům. Křtem, říká Pavel, je člověk ponořen do Krista, jako když někdo oblékne tuniku (3,27). A následek

OBNOVA V DUCHU SVATÉM - DUCHOVNÍ CVIČENÍ PRO MLADÉ s P. Jiřím Pleskačem

Českomoravská Fatima - Koclířov • 24. - 29. srpna 2021

Program: mše svaté, přednášky, přímluvná modlitba, chvály, adorace, ztišení, svátost smíření, společenství, svědeckví, rytmická kapela a mnoho dalšího...

Zájemci piště na: obnova.v.duchu@seznam.cz. Přihlašování nejpozději do **10. 8. 2021**. Kontaktní telefon: **604 268 686**.

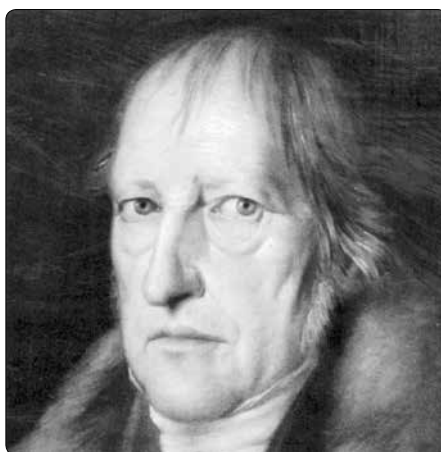
tohoto vstoupení do Krista pak formuluje velkolepou větou: „Není tu ani Žid, ani Řek, není tu ani otrok, ani svobodný člověk, není tu ani muž, ani žena; neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“ (3,28)

Pavel zde vyjmenovává tři páry a tři podstatné rozdíly uvnitř lidské společnosti a zdůrazňuje, že tam, kde platí „jedni v Kristu“, už rozdíly neexistují. První rozdíl je mezi Židy a Řeky. To byl v židovské tradici základní kulturní rozdíl. Lidstvo bylo rozděleno do dvou velkých skupin: Židů a Řeků. To znamená, že byli Židé a nežidé. To samozřejmě znamená, že ti první byli mocnější, převažující nad druhými. Ale Řekové měli docela odpovídající rozdělení lidstva do dvou velkých skupin: Řekové a barbari. Z pohledu Řeků patřili Židé ovšem mezi pohrdané barbari. To jsou znaménka, jenomže opačná. Tento kulturní rozdíl vyzdvihuje z Pavlova pohledu křesťanství úplně. Jako další pár následuje zásadní sociální rozdíl: otroci a svobodní. Ten určoval, jak jsme už viděli, v celém antickém světě společnost stejně jako hospodářství. Se třetím párem přicházíme k základnímu rozdílu pohlaví: mužské a ženské. Toto v antice odsouvalo zvláště ženy politicky a společensky do pozadí. Co to má znamenat, že tento rozdíl už v Kristu nemá být? Chce Pavel zde popřít Bohem stvořenou dvojakost pohlaví nebo nějak prohlásit za zrušenou? Jistě ne. Teprve v nejnovější době vypuklo v západním světě duchovní pomýlení, které žvaní o genderu a pro šíření tohoto nesmyslu zřizuje dokonce drahé katedry. Domnívám se, že kvůli tomu budeme muset ještě těžce pykat.

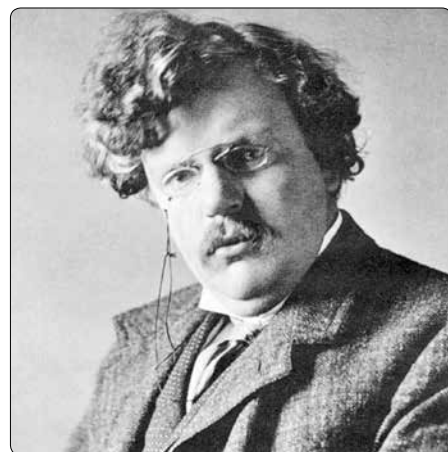
Co však znamená konkrétně, když Pavel zdůrazňuje, že jak základní kulturní a sociální rozdíly, tak také pohlavní rozdíly neexistují v Kristu, to znamená v církvi, kde všichni „jsou jedno v Kristu“, jako by se už staly nějak lhostejnými? Ani Pavel, ani stará církev neusilovali o sociální revoluci ani o emancipaci žen nebo otroků, jak se to dnes vykládá. To by bylo skrz naskrz nerealistické. Když Pavel v 1. listu Korinťanům požaduje, aby ženy ve shromáždění mlčely (1 Kor 14,34), žádá jenom něco, co bylo v tehdejší společnosti samozřejmé. Rání křesťané by rychle upadli do špatné pověsti, nechtěli společností otrásat. Mnozí je stejně považovali za ničitely společ-

nosti. Tehdy nebylo možné ze dne na den zrušit všechny konvence. Ohledy, které lidé v dnešní církvi zaujímají ke špatným konvencím společnosti, jsou daleko horší než ty tehdejší a jsou méně omluvitelné. Tak je každopádně pochopitelné, že ženy v raně křesťanských obcích měly jenom ty sociální svobody a pozice, které měly ve své vrstvě, dolní a střední vrstvě, také v pohanské společnosti. Hospodářství bez otroků bylo v antice, jak jsme už řekli, nemyslitelné. A měli bychom se také zeptat, jestli nemáme také svoje otroky, jenom už se tak nejmenují a žijí daleko od nás a dřou v takzvaných zemích s nízkou mzdou. „Skryté otroctví“ je každopádně rozšířené a v některých oblastech šířící se jev. Velká část takzvaných sexuálních pracovníků jsou prostě sexuální otrokyně, zvláště v Německu.

Je ta smělá věta Pavlova tedy prázdná fráze? Ne. Je spíše tím, co se dnes nazývá vizí. Podle mého mínění chce Pavel říci, že před důležitým vztahem ke Kristu a církvi, která tvoří jeho tělo, musí vlastně ustoupit všechny kulturní, sociální a pohlavní rozdíly do pozadí. Nemusí se hned zrušit, což v případě pohlavních rozdílů ani není možné, ale musí se stát lhostejnými. To znamená, že musí ztratit svůj diskvalifikující a diskriminační účinek. Jak a jakým způsobem se to má stát, jsme už viděli. A že docházelo v církvi k otupení uvedených rozdílů, nemůže popřít nikdo,

Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770–1831): *Hegelova filosofie si činí nárok systematicky a definitivně vykládat celou skutečnost v mnohotvárnosti jejích projevů včetně jejího dějinného vývoje. „V dítěti se uskutečňuje láska rodičů a stává se jim viditelnou jako osoba. Rodiče vidí v dítěti svůj vztah, v dítěti se poznávají jako jednota.“*

Gilbert Keith Chesterton (1874–1936): *„Existuje stále skupina lidí, kteří nevidí nic jiného než skvrnu na koberci, takže nemohou vidět koberec celý.“*

kdo zná kulturní a dějinné skutečnosti. Že jsme od Pavlova ideálu ještě dnes hodně vzdáleni, je obecně známé.

Na příkladech jsme viděli, jak málo zmůže stát se zákony, když jde o mravní poměry, jako je tomu v manželství. Augustus bojoval marně svými zákony proti nemanželským vztahům, bezdětnosti a vysoké rozvodovosti. Odkládání dětí se nedá odstranit zákonným prohlášením za vraždu. Také pokud jde o hořkou sociální nouzi, státní opatření nedostačují. Platí stále stará moudrost, že musí být proměněno nitro hřešícího člověka, když jde o vzájemné vztahy lidí. Ideály jako manželská věrnost a láska jsou dodnes ve společnosti živé. Ale často se zapomíná, že jsou to křesťanské ideály, které se nakonec dají uskutečnit jenom v křesťanských společnostech a v církvi. K tomu je podmínkou živý vztah k Pánu této církve. Ne nadarmo je o tom řeč v našem krátkém výňatku z listu Kolosanům. Poslušnost musí být, ale taková, jaká „se děje v Pánu“, „mající zalíbení v Pánu“, „v bázni Boží“, a pání nesmí nikdy zapomenout, co jsou dlužní svému okolí, u vědomí toho, že také oni mají v nebi Pána, jemuž se budou muset zodpovídat. Láska a srdečné vztahy lidí navzájem začínají s láskou ke Kristu. Tu musíme zasévat do srdcí a nechat růst. K tomu potřebujeme nejenom milé bližní, nýbrž živá společenství a církev, která je opravdu církvi svého Pána a nemá strach z toho, že bude jiná než zbytek světa.

*Z Der Fels 1/2020 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 2. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (27. díl): Václav Vacek – kněz
7:00 Krůček po krůčce – Etiopie **7:30** Smířící kříž
8:00 Křižovatka v Příchovicích **9:05** Outdoor Films (15. díl): S Petrem Horkým **10:40** Ostrava zpívá gospel: Slezská lilie 2017 **11:40** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** První křesťané: Křest Barbarů **14:00** Za obzorem: Tomáš Etzler a dokumentární film Nebe **14:30** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **14:40** Noční univerzita: Eduard Stehlík – Československé legie a vznik samostatné ČSR **16:00** Život Ježíše Krista (1/2) **17:30** Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář novorozeneckého oddělení v nemocnici v Olomouci v chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Olomouc **18:00** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:05** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:15** Rok na Svatém Hostýně **19:10** Devítka na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:30** Hovory z Rekovic: Johanna Hanikova **19:50** Přejeme si... **20:05** Biblická studna **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (107. díl): Setkání se Zrzavým **21:15** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **21:35** Putování po evropských kláštřích: Modlitba v tichu **22:05** Benedikt XVI., s úctou k pravdě **22:55** Kulatý stůl: Ekologické podnikání – utopie? **0:30** Za obzorem: Tomáš Etzler a dokumentární film Nebe **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (28. díl): Juan Provecho López – španělský augustinián **7:00** 15 let s NOE – slavíme s Vámi: 2. část **8:15** Putování modrou planetou: Island **9:05** V pohorách po horách (42. díl): Poludňový Grůň – Malá Fatra **9:20** Kmochův Kolín 2019: Dechová hudba Místříňanka – 2. část **9:50** Cestujeme regionem Záhorie **10:50** Noční univerzita: Mons. František Radkowský – Plátno a evangelia **11:40** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Zámek Židlochovice – zahrada času **14:00** Za obzorem: Lea Surovcová – Nejen o životě reportérky **14:35** Kapitola z duchovního dědictví Řeckokatolické církve na Slovensku **14:55** Na pořadu rodina (21. díl): Rodina a politika **16:00** Muzikanti, hrajte: Túfaranka **17:05** O starých Starých Hamrech **18:00** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:05** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **18:15** Animované biblické příběhy: Šalomoun **18:45** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **19:15** Víra do kapsy: Tři malé cesty ke svatosti **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 8. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka s Václavem Fořtem **21:05** Po stopách Ježíše Krista (2. díl): Jan Křtitel **21:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 8. 2021 **22:05** Má vlast: Loštice **23:05** Terra Santa News: 28. 7. 2021 **23:25** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **0:30** Za obzorem: Lea Surovcová – Nejen o životě reportérky **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 8. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 8. 2021 **6:25** Noční univerzita: Eduard Stehlík – Československé legie a vznik samostatné ČSR **7:40** Postřekovský vokýnko: Chodské slavnosti 2015 **8:50** ARTBITR – Kulturní magazín (87. díl): s Radkem Habáněm a biskupem Pavlem Konzubem **9:05** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa – Vysoké Tatry **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Na půli cesty **10:50** Mexiko – země indiánů **11:05** Bible pro Severní Koreu **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hana a Petr Ulrychovi & Javory Beat na Folkových prázdní-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

nách **14:10** Za obzorem: S písničkářem Víťou Troničkem **14:40** ARTBITR – Kulturní magazín (108. díl): S Janem Amosem Komenským **14:55** Dům ze skla?: s Pastoral Brothers **16:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (163. díl): Loutkáři – Lútkári **17:25** Jánošíkove dni 2020 **18:00** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:05** Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce **18:15** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **18:45** Továrna mezi vodami **19:30** Terra Santa News: 4. 8. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (93. díl): Živá modlitba a chvála – Alive **21:15** Putování po evropských kláštřích: Karmelitánský klášter – Boxmeer **21:40** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostněm i nesvátostněm **22:10** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Od mne k tobě **23:00** První křesťané: Křest barbarů **23:30** Generální audience papeže Františka **23:55** Bohem zapomenuté kouty **0:30** Za obzorem: S písničkářem Víťou Troničkem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (29. díl): David Eben – muzikolog **7:00** Dudácké štandrie: Chodské slavnosti 2015 **8:00** Terra Santa News: 4. 8. 2021 **8:20** Po stopách Ježíše Krista (2. díl): Jan Křtitel **9:05** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **9:20** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **9:40** BG Styl: Třebovický koláč 2017 **10:05** Kulatý stůl: Ekologické podnikání – utopie? **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe: Jiří Václavek dramaturg, redaktor a moderátor ČT 24 **14:35** Outdoor Films (17. díl): S Radovanem Markem **16:10** Zpravodajské Noeviny: 3. 8. 2021 **16:30** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Luděkem Munzarem **18:00** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:05** Maminčiny pohádky (15. díl): O splnění přání **18:15** Chaplin šumarem **18:45** Divám se kolem sebe **19:20** Večeře u Slováků: 19. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (58. díl): Kapky **21:15** Putování po evropských kláštřích: Opatství Egmond **21:40** Pěšky hezky český: Svatojakubská cesta **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Dobrá firma **0:30** Živě s Noe: Jiří Václavek dramaturg, redaktor a moderátor ČT 24 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčiková – hudebnice **6:55** Po volání: S boromejkami v Praze **8:00** Turzovka **8:25** Causa Carnivora **9:05** Z Radhoště přes Javořinu na Soláň: Rožnovské slavnosti 2017 **10:30** Biblická studna **11:30** Velehradská zastavení: Díl 7. – Cestami ekumenismu **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Devítka na Mohelnickém

dostavníku 2012 **13:40** Hovory z Rekovic: Kamil Mrva **14:00** Za obzorem: S fotografem a reportérem Davidem Macháčkem **14:40** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín (101. díl): Na Svaté Hoře **16:00** Klapka (109. díl): Klapka s Ing. Ľuborem Patschem **17:05** Jihomoravské město Dubňany **17:35** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutic **18:05** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:10** Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vitr **18:15** Barberbieni **19:10** Chaplin vystěhovalcem **19:35** V pohorách po horách (47. díl): Suchá Belá – Slovenský ráj **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: srpen 2021 [L] **21:10** Putování po evropských kláštřích: Trapisti – Diepenveen – Návrat ke kořenům **21:40** Jak potkávat svět (43. díl): S profesorem Štěpánem Graffe **23:05** Stalingradská Madona **0:00** Za obzorem: S fotografem a reportérem Davidem Macháčkem **0:30** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (33. díl): František Radkowský – biskup **6:55** Jubileum mladých **7:55** Kaplička pana Zemana **8:05** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **8:35** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **9:00** Animované biblické příběhy: Šalomoun **9:25** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **9:40** GOODwillBOY VII. (3. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY (1. díl) **11:05** Flešbky – Godzone podcast [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **14:50** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Anežka Káňová **16:00** Chodské slavnosti 2020: Domažlice a Klenčí pod Čerchovem [P] **17:25** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **18:05** První křesťané: Byzanc: nový Řím **18:35** ARTBITR – Kulturní magazín (95. díl): O Lazaru Widemannovi **18:45** Klapka s Václavem Fořtem **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem, astrochemie 2. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **20:55** Dobrodružství před kamerou (13. díl) **21:50** Bůh v Krakově **23:30** Letem jazzem (12. díl): Jazz a fusion **0:45** Bulharsko: Kořeny Romů **1:15** Harfa Noemova: Život a dílo Ludwiga van Beethovena **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst – světlíci biskup salesián **6:55** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **7:10** Po volání: S redemptoristy na Svaté Hoře **8:15** Večeře u Slováků: 19. neděle v mezidobí **8:40** Cvrlikání (30. díl): Nezmaři **10:00** Mše svatá z kostela Povýšení svatého Kříže: Halenkov [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:15** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem, astrochemie 2. díl **14:05** Muzikanti, hrajte: Holóbkova mozeka **15:10** Kristovy stopy v Římě **16:00** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Od mne k tobě **16:50** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **17:20** Plnou parou do srdce Beskyd **18:05** Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky **18:10** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **18:40** Animované biblické příběhy: Eliáš **19:10** Strýček Emu (6. díl): Norbert **19:25** Pomoc, která se točí **19:50** Přejeme si... **20:05** Život Ježíše Krista (2/2) **21:45** Není nám to jedno: Benefiční koncert na pomoc Moravě **23:20** Zřím Řím **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Dopis z Indie **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 8. o 20:30 hod.: V Samárii pri studni (Nová encyklika pápeža Františka)

Fratelli tutti je v poradí tretia encyklika hlavy Katolíckej cirkvi, pápeža Františka. Hlavnou témou dokumentu je „bratstvo“ a „sociálne priateľstvo“. O obsahu encykliky a jej zámere diskutujú s moderátorom Radovanom Pavlíkom prof. Miloš Lichner SJ a Martin Kramara, hovorca KBS.

Utorok 3. 8. o 20:30 hod.: vKontexte (Juraj Vittek: Prozelitizmus a získavanie veriacich)

Téma prozelitizmu je téma, ktorú pápež František veľmi často otvára, hovoril o nej pri rôznych príležitostiach a v neposlednom rade aj pri historickom stretnutí s patriarchom Kirillom na Kube, kde podpísal spoločné vyhlásenie s Ruskou pravoslávnu Cirkvou. A aj na tomto stretnutí sa ukázal prozelitizmus ako hlavná téma ekumenického dialógu. Aj na túto tému sa pozrieme spolu v ďalšej relácii vKontexte.

Streda 4. 8. o 20:30 hod.:

Jeden na jedného (Laici a laičky v Cirkvi)

Pápež František upravil kánon 230 §1 Kódexu kánonického práva, kde sa termín „laickí muži“ nahradí slovom „laici“. Umožnil tak aj ženám, aby boli lektormi a akolytami. Prečo to vyvolať otázky? Ako to je s miništrantkami? Sú na mieste obavy, že to vedie k vysviacke žien?

Štvrtok 5. 8. o 17:20 hod.:

A teraz čo? (Je uzdravenie vždy Božia vôľa?)

Ak sa modlím za uzdravenie chorého, je to vždy za každých okolností Božia vôľa, aby bol uzdravený? Nie je Boh potom niečo ako automat, do ktorého hádzeme modlitby ako pomyselné mince a čakáme, že všetci, za ktorých sa modlíme, sa musia aj uzdraviť?

Piatok 6. 8. o 20:30 hod.:

Hrdinské duchovenstvo – v pekle prvej svetovej vojny (dokument)

Boží bojovníci na frontoch prvej svetovej vojny: francúzski duchovní, kňazi, rehoľníci i seminaristi počas krutých bojov stáli bok po boku vojakov. Neváhali obetovať svoje životy za priateľov a za Boha.

Sobota 7. 8. o 20:30 hod.:

Pius XII.: Pod rímskym nebom 1/2 (film)

Rím 1943. Mesto okupujú nacisti. Tisíce Židov sú v ohrození života. Vo Vatikáne, neutrálnom štáte na území Ríma, sa pápež Pius XII. urputne snaží uchrániť ho pred hladom a úplným zničením.

Nedeľa 8. 8. o 16:00 hod.:

Na tónoch vďačnosti

V relácii Na tónoch vďačnosti chceme zahrat' a zaspomínať si na tých, ktorí slávia životné jubileum, alebo tých, ktorým chceme prejaviť vďaku za ich pomoc a príklad.

Liturgická čtení

Nedeľa 1. 8. – 18. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Ex 16,2–4.12–15
 Ž 78(77),3+4bc.23–24.25+54
 Odp.: 24b (*Hospodin jim dal nebeský pokrm.*)
 2. čt.: Ef 4,17.20–24
 Ev.: Jan 6,24–35

Pondělí 2. 8. – nezávazná památka sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Nm 11,4b–15
 Ž 81(80),12–13.14–15.16–17
 Odp.: 2a (*Plešejte Bohu, který nám pomáhá.*)
 Ev.: Mt 14,13–21

Úterý 3. 8. – ferie

1. čt.: Nm 12,1–13
 Ž 51(50),3–4.5–6.12–13
 Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme hřešili.*)
 Ev.: Mt 14,22–36

Středa 4. 8. – památka sv. Jana Marie Vianneye

1. čt.: Nm 13,1–2a.25–14,1.26–29.34–35
 Ž 106(105),6–7a.13–14.21–22.23
 Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 15,21–28

Čtvrtek 5. 8. – nezávazná památka Posvěcení římské baziliky Panny Marie

1. čt.: Nm 20,1–13
 Ž 95(94),1–2.6–7.8–9
 Odp.: 8 (*Kěž byste dnes uposlechli jeho hlasu: Nezatvrzujte svá srdce!*)
 Ev.: Mt 16,13–23

Pátek 6. 8. – svátek Proměnění Páně

1. čt.: Dan 7,9–10.13–14
 nebo 2 Petr 1,16–19
 Ž 97(96),1–2.5–6.9
 Odp.: 1a.9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*)
 Ev.: Mk 9,2–10

Sobota 7. 8. – nezávazná památka sv. Sixta II. nebo sv. Kajetána nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Dt 6,4–13
 Ž 18(17),2–3a.3bc–4.47+51ab
 Odp.: 2 (*Miluji tě, Hospodine, má silo!*)
 Ev.: Mt 17,14–20

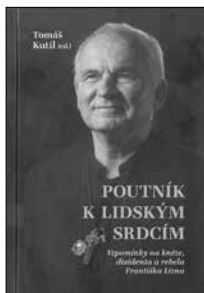
BREVIÁŘ PRO LAIKY

31. ČERVENCE – 7. SRPNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 8.		PO 2. 8.		ÚT 3. 8.		ST 4. 8.		ČT 5. 8.		PÁ 6. 8.		SO 7. 8.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	1722	1941	980	1096	1452	1634	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	1723	1941	981	1096	1452	1635	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	1453	1636	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	1724	1942	985	1101	1454	1636	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	708	799	939	1050	953	1066	1724	1943	1448	1630	1454	1636	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	1724	1943	985	1101	1454	1636	1655	1886		
Závěrečná modlitba	708	799	1447	1628	954	1067	1448	1629	1448	1630	1455	1637	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1455	1638	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1456	1638	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1456	1638	1021	1141		
Závěrečná modlitba	708	799	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1455	1637	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 31. 7.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1727	1946	991	1108	1457	1639	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1457	1640	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1457	1640	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1730	1949	995	1112	1459	1642	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	708	798	709	799	948	1060	962	1076	1731	1950	1448	1630	1459	1642	709	800
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1731	1950	995	1112	1459	1642	1028	1147
Záv. modlitba	708	799	708	799	1447	1628	963	1077	1448	1629	1448	1630	1455	1637	709	800
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NEVŠEDNÍ OSOBNOSTI

POUTNÍK K LIDSKÝM SRDCÍM
 • VZPOMÍNKA NA KNĚZE,
 DISIDENTA A REBELA
 FRANTIŠKA LÍZNU
Tomáš Kutil (ed.)

Kniha ukazuje, kým všim byl jezuitský kněz František Lízna (1941–2021) a jak dovedl oslovovat i lidi velmi rozdílné. Redaktor Katolického týdeníku Tomáš Kutil sebral vzpomínky lidí, které v některé fázi svého života František Lízna potkal. Lidí, kterým pomohl a většinou je výrazně ovlivnil. Nechybí mezi nimi jeho věrná spolupracovnice Josefka, jezuitský představený, sochař, lékař, disident či publicista. Najdete zde i zřejmě poslední rozhovor, který P. Lízna za svého života poskytl.

Cesta - Iva Pospíšilová • Váz., A5, 152 stran, 198 Kč

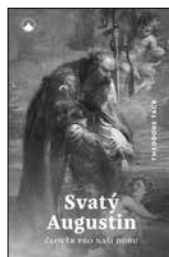
NESVATÍ SVATÍ A JINÉ PŘÍBĚHY
Metropolita Tichon Ševkunov
 Z ruštiny přeložil Antonín Čížek

Kniha vypráví o světě klášterů a mnišů, o hledání a nalézání, o zápasech a protivinstvích. Setkáme se tu i s humorem, se situacemi, které mají do šablonovitých představ o církevním životě daleko. Desítky příběhů skládají pestrou mozaiku náboženského života současného Ruska. Nalezneme tu vyprávění o duchovních cestách známých osobností jako Bulat Okudžava, Sergej Bondarčuk, Georgij Žukov či Andrej Bitov. Setkáme se i s příběhy osob zcela neznámých, ale v autorových očích

svatých. *Nesvatí svatí* jsou zároveň svědectvím o skrytém životě církve v dobách bolševického režimu, o konspiraci a upřímné snaze zachovat si víru a svobodu, i o úskalích postsovětských časů. Kniha je určena pro všechny, kdo se chtějí dozvědět o Rusku a jeho duchovnosti přímo od pramene.

*Pavel Mervart • Druhé upravené vydání
 Váz., A5, 512 stran, 399 Kč*

SVĚTCI ODPOVÍDAJÍ NA NAŠE OTÁZKY

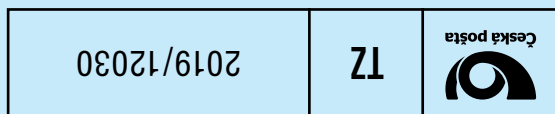

**SVATÝ AUGUSTIN • ČLOVĚK
 PRO NAŠI DOBU**
*Theodore Tack • Z angličtiny přeložila
 Helena Klápková • Odpovědný redaktor
 Pavel Mareš*

Žít křesťansky, brát vážně Ježíšova slova znamená utkávat se ve svém životě s mnoha výzvami. Pokud je tento zápas poctivý, dočkáme se opravdové radosti – tak jako svatý Augustin. Tento africký světec byl velký řečník, filosof a teolog, řadu lidí ale oslovuje jeho hluboká spiritualita, lidskost a celoživotní zápas o Boha i svůj charakter. Pro Theodora Tacka je člověkem pro naši dobu právě kvůli poctivé snaze odpovídat na základní otázky lidské existence: Jak poznat Boha a lépe sám sebe? Jak odpovědně zacházet se světem, ve kterém žijeme? Jak se s Bohem důvěrně spojovat v modlitbě? Jak skrze vlastní obrácení přijmout Boží milost? Jak být církvi – skutečně „Božími lidmi“? A jak ve vztahu s Bohem naplnit své lidství? Hledejme odpovědi spolu se sv. Augustinem prostřednictvím této malé knižičky.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x173 mm, 208 stran, 249 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; podávání novinových zásilek Registrční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.